

KRATKOČASNIK

glasilo Osnovne šole Primoža Trubarja Laško

šolsko leto 2018/19, 29. oktober 2018, številka 7, letnik VII

»Najpogosteje spomine odraslih predstavljajo mesne kroglice,
špinača in Tetka Jesen«

Dnevnik čisto pravega šolarja

Prvi šolski dan

Športni začetek pouka

Planinci aktivni tudi letos

Moj narobe svet

Teden mobilnosti

Lego dan

KRATKOČASNIK, glasilo OŠ Primoža Trubarja Laško

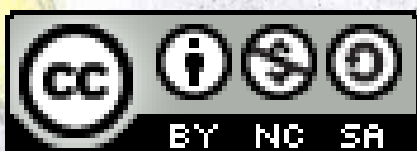
šolsko leto 2018/19, 29. oktober 2018, številka 7, letnik VII

Odgovorna urednica: Tanja Drolec

Uredništvo: Lara Pavčnik, Maruša Maček, Nika Lapornik, Lucija Gašperčič, Sara Marot, Ana Grbić, Julija Planinšek, Jure Maček, Luka Deželak, Ana Potočnik, Nik Hren, Katalina Fantinato, Svit Rezec, Kristina Pinter, Anže Kačič, Tia Černilogar, Jaka Padežnik, Manja Moškotevc, Nika Ojsteršek, Kaja Železnik, Neli Dergan, Nikolaj Horvat, Nejc Gradič, Nika Gregorin, Enej Klemenčič, Maja Koražija, Gašper Bratec, Ema Košec, Anamarija Marot, Tin Zorko, Zoja Goronja, Elvis Krasniqi, Filip Krajnc

Naslovnica: Ema Kovač

Podlaga strani: Špela Videc

Didaktično gradivo je na voljo pod licenco
Creative Commons
Priznanje avtorstva- Nekomercialno-Deljenje
pod enakimi pogoji 2.5 Slovenija

Spletno objavo omogočila Osnovna šola Primoža Trubarja Laško

OB ZAČETKU ŠOLSKEGA LETA

»Najpogosteje spomine odraslih predstavljajo mesne kroglice, špinača in Tetka Jesen«

Tokrat sva intervjuvali ravnateljico Vrtca Laško, gospo Jerico Laznik Mokotar. Povedala je veliko o vrtcih in njihovem delovanju. Z nama je delila tudi lastne izkušnje in izkušnje laškega vrtca.

Starši se lahko odločijo, kdaj bodo otroka vpisali v vrtec. Pri kateri otrokovi starosti se najpogosteje odločijo za to? Kaj najpogosteje vpliva na njihovo odločitev?

Starši otroke najpogosteje vpišejo v vrtec med prvim in tretjim letom oziroma med enajstim mescem in tretjim letom. To imenujemo prvo starostno obdobje. Na njihovo odločitev najpogosteje vpliva težava zaradi varstva, saj so stari starši vedno mlajši in tako ne morejo nuditi varstva za otroke. Starši se zavedajo, da njihovi starejši otroci (tri leta in pol) potrebujejo socializacijo. To jim lahko najbolje ponudi vrtec.

Kdaj je po vašem mnenju najprimernejši čas za vpis otroka v vrtec?

Po mojem osebnem mnenju je najprimernejši čas za vpis otroka v vrtec med drugim in tretjim letom. saj so otroci takrat že bolj zreli in manj egocentrični. Seveda je na začetku tudi kriza.

Kaj najbolj zaznamuje vstop otroka v vrtec?

Pravijo, da je otrok najbolj v stresu med porodom in ob vstopu v šolo. Vrtec je le prehodno obdobje, čeprav je še vedno to stresno obdobje za večino otrok, saj še nimajo razvitih mehanizmov in zavedanja, da bodo starši prišli po njih.

Kaj po vašem mnenju otroci nasploh najbolj potrebujejo?

Mislím, da otroci danes najbolj potrebujejo varnost, in sicer toplo okolje, polno priložnosti. Varno okolje je sestavljeno iz omejitev na eni strani in svobode na drugi strani. Če želimo biti

uspešni, moramo imeti padce in vzpone. To se lahko v otroštvu doseže tako, da se otrok tudi kdaj dolgočasi.

Kaj vse vpliva na otrokov vsesplošni razvoj v predšolskem obdobju?

Najbolj na otroka vpliva okolje. Toplo in spodbudno okolje doma in v vrtcu. Napačno je

razmišljanje, da vrtec najbolj vpliva na otrokov razvoj. Najbolj vplivata mama in oče, vrtec je samo podpora. Mi lahko samo sodelujemo. Najbolje bi bilo, če bi imeli vsi enake principe glede vzgoje. To lahko dosežemo samo s pogovorom. Vse se namreč lahko podre, če ne povlečemo vzporednic. Pomembno je tudi, da se starši pogovarjajo z vzgojitelji svojih otrok in informacij ne iščejo samo na blogih in Facebooku.

Se današnji vzgojno-učni načrt razlikuje od učnega načrta pred leti? Katere so dobre in manj dobre plati tega?

Včasih je bil vzgojno-učni načrt, zdaj pa imamo podobno kot v šoli kurikulum, ki nam na eni strani daje vsakdanje smernice, kot so prehranjevanje, lulanje ..., po drugi strani pa imamo šest področij dejavnosti – gibanje, jezik, družba, narava, umetnost, matematika. Vsa področja imajo določene cilje. Iz ciljev so izpeljane dejavnosti. Včasih je bilo predpisano število ur dejavnosti, zdaj je vse bolj svobodno. Po eni strani je nov način boljši, saj dopušča več svobode, po drugi strani je malo pristransko, saj če ima nekdo raje šport, bo seveda imel več ur športa. Vseeno se

ravnovesje dejavnosti izenači, saj se vzgojiteljice menjavajo vsako leto. Princip vzgoje je popolnoma drugačen, kot je bil včasih, saj se zdaj vzgojitelji posvetijo vsakemu otroku posebej.

Vrtec Laško ima več enot. Katera je po številu najmočnejša? Se njihov program razlikuje?

Ima kar deset enot. Laška je največja, saj ima kar deset oddelkov. Sledi vrtec v Debru (pet oddelkov), nato sledijo Rimske Toplice (štirje oddelki), Šentrupert in Sedraž (samo po dva oddelka). Imamo tudi majhne enooddelčne enote (Rečica, Vrh nad Laškim ...). Imamo tudi družinsko varstvo Gradišnik. Program se nikakor ne razlikuje, še hrana je enaka (smeh) ... Razlikuje pa se filozofija, saj se v manjših enotah vrtec povezuje s šolo, medtem ko je materialno vse enakovredno. Velik poudarek je na čustvenem razvoju, a tudi na spoznavanju okolja, novih vzgojiteljic ..., tudi na vsesplošnem razvoju, govorjenju, motoriki ... Vse izhaja iz igre, ker je to prvobitna dejavnost otroka.

Katere lastnosti so pri otroku že izoblikovane in na katere se da vplivati?

Izoblikovan je značaj, kar pomeni, da so nekateri bolj zadržani, bolj zaupljivi ali nezaupljivi ... Naš cilj je, da nam zaupajo. Z načinom obravnavanja otrokove trme lahko vplivamo na njegov značaj, saj če ga zatremo s silo, so drugačni rezultati, kot če mu povemo. Pri vzgoji je zelo pomembno, da ima otrok dovolj pohval in kritik, da lahko izoblikuje dobro samopodobo.

Otroci imajo različne sposobnosti. Bi lahko rekli, da imajo fantje nekatere sposobnosti bolj razvite od deklet oziroma obratno?

Ne, mislim, da stereotipi o razliki med spoloma ne držijo. Zelo pomembna dejavnika pri tem sta starša, to je bolj pomembno kot spol.

V sodobnem času so zelo moderne različne prilagoditve. Te se začnejo že v vrtcu. Kakšen je vaš pogled nanje?

V sodobnem času pogosto opažamo počasnejši razvoj, kot bi ga pričakovali. V vrtcu imamo zaposleno tudi psihologinjo, ki v sodelovanju s starši ugotovi, ali gre za počasnejši razvoj in ali otrok potrebuje dodatno pomoč. Moje osebno stališče je, da otrokom ne posvečamo dovolj časa, da bi začeli govoriti. Včasih starši pričakujejo

preveč in prehitro. Mislim, da bi del težav lahko odpravili z večjo mero ukvarjanja z lastnim otrokom. To ne pomeni, da otroke vpisujemo v razne krožke, kot so tuji jeziki, temveč da se jim bolj posvetimo. Pomembno vlogo ima družina, ki otroku namenja čas in mu daje lepe vzorce govora in obnašanja.

Med vsemi področji, ki jih spodbujate pri otrocih, ima zagotovo pomembno vlogo seznanjanje s knjigami, z branjem in s poslušanjem. Vrtec Debro že več let sodeluje s tamkajšnjo šolsko knjižnico. Ste zadovoljni s tem sodelovanjem?

Da, zadovoljna sem s tem sodelovanjem. Razvilo se je s pomočjo učiteljice Lidije Toplišek približno štiri leta nazaj. Želeli sva, da bi otroci obiskali šolo in se udeležili pouka v knjižnici, vendar na bolj zabaven način. Tega se udeležujejo samo otroci, ki v naslednjem letu vstopijo v šolo. Z učiteljico sva želeli vzpostaviti šolski red, ki je seveda strožji od vrtčevskega. Učiteljica Lidija otrokom bere in jim pripravi različne uganke. Zadovoljstvo je vsestransko, zato sva dodali še nekaj novih dejavnosti. Najprej smo dodali različne teme naših srečanj, nato še matematiko. Za prihodnje je naš cilj, da bi vključili tematiko tujega jezika.

Je morda tudi v sodobnih časih navada, da starši že v vrtcu učijo otroke brati?

To je še danes prisotno, saj se starši bojijo, da bi to omejevalo njihove otroke. Ta misel se mi zdi zelo zgrešena. Na vsestranski razvoj vplivajo starejši sorojenci, ki se teh vrlin učijo. Poznamo tudi otroke, ki se brati naučijo kar sami, saj so zelo vedoželjni.

Koliko otrok zna brati že v mali šoli oziroma v vrtcu?

To je zelo težko oceniti, saj so velika nihanja, na primer v nekaterih skupinah zna brati polovica otrok, v nekaterih znata samo eden ali dva. Vse je odvisno od otrokove volje. Mislim, da ko se otrok tega nauči, to potem razume in zna.

Vrtec Laško prireja različne prireditve, med njimi tudi Tetko Jesen. Marsikdo ima nanjo lepe spomine.

Tetka Jesen je v Vrtcu Laško prisotna že približno 44 let. Zelo se trudimo, da bi ostala v prvotni

obliki. Še vedno prodajamo za gumbе jabolka, hruške in kostanj. Ljudje, ki jih vprašamo, česa se najbolj spomnijo iz vrtca, večinoma odgovorijo: mesnih kroglic, špinache in Tetke Jeseni (smeh).

Ali menite, da bi morali kateri dejavnosti, ki je vseč otrokom, nameniti več pozornosti?

Strašno se trudimo, da bi imeli otroci več časa za igro, in sicer spontano. Želimo si, da bi otroci sami izbrali in ustvarili igralne skupine.

Katere dejavnosti, pomembne za otrokov psihološki razvoj, bi v vrtcu še lahko izpostavili?

Zelo pomembno se mi zdi druženje otrok različnih starosti. To žal izvajamo samo v Debru, saj imamo večji skupni prostor. Zaradi teh skupnih druženj se vsi dobro poznamo in tudi če je kdaj kakšno nadomeščanje, ni joka otrok. Zelo pomembno je tudi javno nastopanje, otroci tako spoznajo tremo, razne pritiske in tako pridobivajo samozavest in izkušnje. Tako otroci kasneje lažje izražajo svoje mnenje pred ljudmi.

Prehod iz male šole v prvi razred je za otroke velik korak. Jih na to posebej pripravljate?

Pripravljamo se tako, da otrokom pripravimo učne liste. Delajo vaje z usmerjeno pozornostjo in sledijo navodilom. Delamo tudi na področju vztrajnosti in pozornosti.

Se današnji prehod iz vrtca v osnovno šolo razlikuje od nekdanjega? Kaj najbolj zaznamuje malčkov prehod?

Ta prehod po mojem mnenju ni tako stresen, kot ga naredimo odrasli, saj je program prilagojen šestletnikom. Razlikuje se le glede tega, da otroci vrtec zapustijo eno leto prej. Seveda se otroci zelo veselijo šole. To se jim zdi junaštvo prve vrste.

Starši imajo možnost, da lahko za leto dni premaknejo vpis otroka v prvi razred. Kaj menite o tem?

Pri nekaterih otrocih se mi zdi to zelo dobro, saj postanejo bolj zreli na čustvenem področju. Pri drugih so v igri različne prilagoditve, tu je eno vmesno leto prav tako zelo koristno. Nekatere matere pa želijo otrokom samo »podaljšati otroštvo«. Menim, da je to nerealno, saj se v šoli stvari le malo spremenijo, otroci pa ne ostanejo s svojimi prijatelji, kar jim povzroča težave.

Kaj bi položili na srce staršem, na kaj naj bodo pozorni pri vzgoji otrok in kaj je najpomembnejše?

Predvsem to, naj jim dovolijo, da so otroci. Naj divjajo, skačejo in se dolgočasijo, to pogosto povem tudi na roditeljskih sestankih. Naj jih imajo radi takšne, kot so, ker so njihovi. Po drugi strani naj jih vzgajajo z zgledom. To otroku lahko dasta le oče in mama. Zelo pomembne so tudi meje, treba je znati reči ne in po drugi strani znati otroke pocrklati.

Preden ste postali ravnateljica, ste bili vzgojiteljica. Lahko primerjate obe vlogi? Kako ju vidite in kako dojemate?

Ne morem ju ravno primerjati. Bila sem že vodja enote v Debru, zato sem veliko teh odgovornosti imela že takrat, a

vseeno se vlogi zelo razlikujeta. Na oddelku delaš z otroki, ki so najbolj hvaležno občinstvo, medtem ko vloga ravnateljice predstavlja predvsem delo z odraslimi za otroke. Ključno vlogo odigrajo izkušnje, saj dobro vem, kako naporno je lahko delo v vrtcu.

Kakšni so vaši spomini na leta v oddelku, ko ste bili vzgojiteljica?

Zelo lepi. Velikokrat obujamo spomine. Veliko ljudem, s katerimi sem delala, sem zdaj nadrejena. Imamo tudi zelo veliko novih vzgojiteljic, ki sem jim bila jaz vzgojiteljica. V najlepšem spominu pa mi je ostala vselitev v nov vrtec v Debru.

Zakaj ste se odločili za poklic vzgojiteljice, kaj vas je nagovorilo k temu?

Nikoli nisem pomislila na to, da bom pristala v vrtcu, saj nisem hodila v srednjo vzgojiteljsko šolo. Vse skupaj se je zgodilo po naključju. Leta 1988 sem po naključju dobila delo v vrtcu in po spletu okoliščin tudi ostala in se kasneje tudi izobraževala. Izobraževala sem se tako na vzgojiteljskem kot na ekonomskem področju.

Kako vidite današnje mlade vzgojitelje in vzgojiteljice, ki pridejo s fakultete?

Zelo, zelo dobro. Veliko študentk je pri nas opravljalo tudi prakso in so pri nas tudi zaposlene. Če bi se jaz umaknila in bi one ostale, me ne skrbi za nadaljnje delovanje vrtca.

Kakšni so vaši načrti na področju predšolske vzgoje?

Zelo si želim doživeti prenovu vrtca v Rimskih Toplicah. Ena mojih želja je tudi širitev vrtca v Laškem, s tem mislim prostorski standard. Za otoke si želim skupen družabni prostor, glasbeno sobo, plesni prostor ... Prav tako si želim mirno šolsko leto in polne oddelke. Zelo pomembna se mi zdi tudi vpeljava znanja angleščine.

Vam ob obilici dela, ki ga imate, ostane še kaj prostega časa? Kaj najraje počnete in katere konjičke imate?

V prostem času zelo rada čas preživljam v naravi, vsak dan grem vsaj za pol ure z našim psom na nekakšen »treking«. Nimam nekih posebnih konjičkov, zelo rada pa berem, skoraj bi lahko rekla, da sem odvisna od knjig.

Lara Pavčnik in Maruša Maček

SPOMINI NA VRTEC

»Ko srečam vzgojiteljico, je vedno nasmejana ...«

Čeprav sem bila v vrtcu pred osmimi leti, se zelo dobro spomnim vsega, kar smo počeli. Ta tri leta so bila res nepozabna.

Ko sem šla prvič v vrtec, sem imela tri leta. Prvi teden je bilo hudo, saj so bile drugačne navade kot doma, vendar sem se počasi navadila. Prvo leto sem bila pri čebelicah. Drugo leto sem bila pri zajčkah.

Takrat se je začela avantura in to leto je prehitro minilo. Verjetno zato, ker smo imeli najboljšo vzgojiteljico, Katjo. Ko jo srečam, je vedno nasmejana in dobre volje, zato jo še z večjim veseljem pozdravim.

V času pusta se je vsak oddelek našemil v žival, po kateri se je imenoval. Mi smo bili zajčki. Imeli smo oblečen bel plašč in pod njim črne hlače ter črno majico. Sprehodili smo se po Laškem in komaj sem čakala, da bom naslednje leto pri skupini Metulji, saj bi bila našemljena v metulja. Žal se mi ta želja ni uresničila, saj se prihodnje leto nismo našemili.

Leta v vrtcu so minevala kot desetletja. Ni bilo konca. Tisto leto, ko sem bila pri Metuljih, nisem imela več želje, da bi hodila v vrtec, ker smo imeli najstrožjo vzgojiteljico. Malo sem upala, da se bo

vzgojiteljica upokojila, vendar se to upanje ni uresničilo. Najraje sem imela dneve, ko smo praznovali rojstne dneve. Za darilo smo prijatelju narisali risbico. Te risbice še vedno hranim.

Najslabši del vrtca je bil popoldanski počitek. V treh letih sem zaspala samo enkrat. Spomnim se, ko je vzgojitelj moral nekam iti in je mojega prijatelja zadolžil, da mu bo sporočil, če bo kdo delal nered. Med odsotnostjo vzgojitelja sem se pri počivanju obrnila na drugi bok, zato me je prijatelj zatožil vzgojitelju. Za kazen sem imela petnajst minut več počitka kot ostali.

Vsako leto smo imeli tudi igre na dan Tetke Jeseni. Imeli smo banko, v kateri so gumbi služili kot plačilno sredstvo. Imeli smo različne igre: mini golf, tekmovanje s skiroji ... Vedno smo kupili kostanj in se z njim posladkali.

Še vedno se spomnim zadnjega dne v vrtcu, ko je babica prišla pome in sva skupaj odšli domov. Zdaj ko gledam, kako se otroci iz vrtca sprehajajo po mestu, ne morem verjeti, da sem nekoč bila ena od njih.

Nika Lapornik

PRVI ŠOLSKI DAN

Dnevnik čisto pravega šolarja**Dan pred prvim šolskim dnem**

Konec počitnic. Vrata toplega, prijetnega in domačega vrtca so se zame kar naenkrat zaprla. Še včeraj sem se igral z vsemi mogočimi igračkami, ustvarjal na veliko in se zjutraj prebujal v vzgojiteljičinih rokah, ki so me objemale in božale po laseh. Kaj bo pa jutri? V grlu imam velik cmok, v trebuhu pa črvičke, ki mi kar ne dajo miru. Zelo se veselim šole, hkrati me je pa tudi strah. Kaj če ne bo tako prijetno, kot je bilo v vrtcu? Kaj če se ne bom mogel stisniti k učiteljici, ki me bo pogladila po laseh in me potolažila, če bom to potreboval? Kaj če se ne bom mogel več igrati? Kaj če ...? Oh, koliko vprašanj.

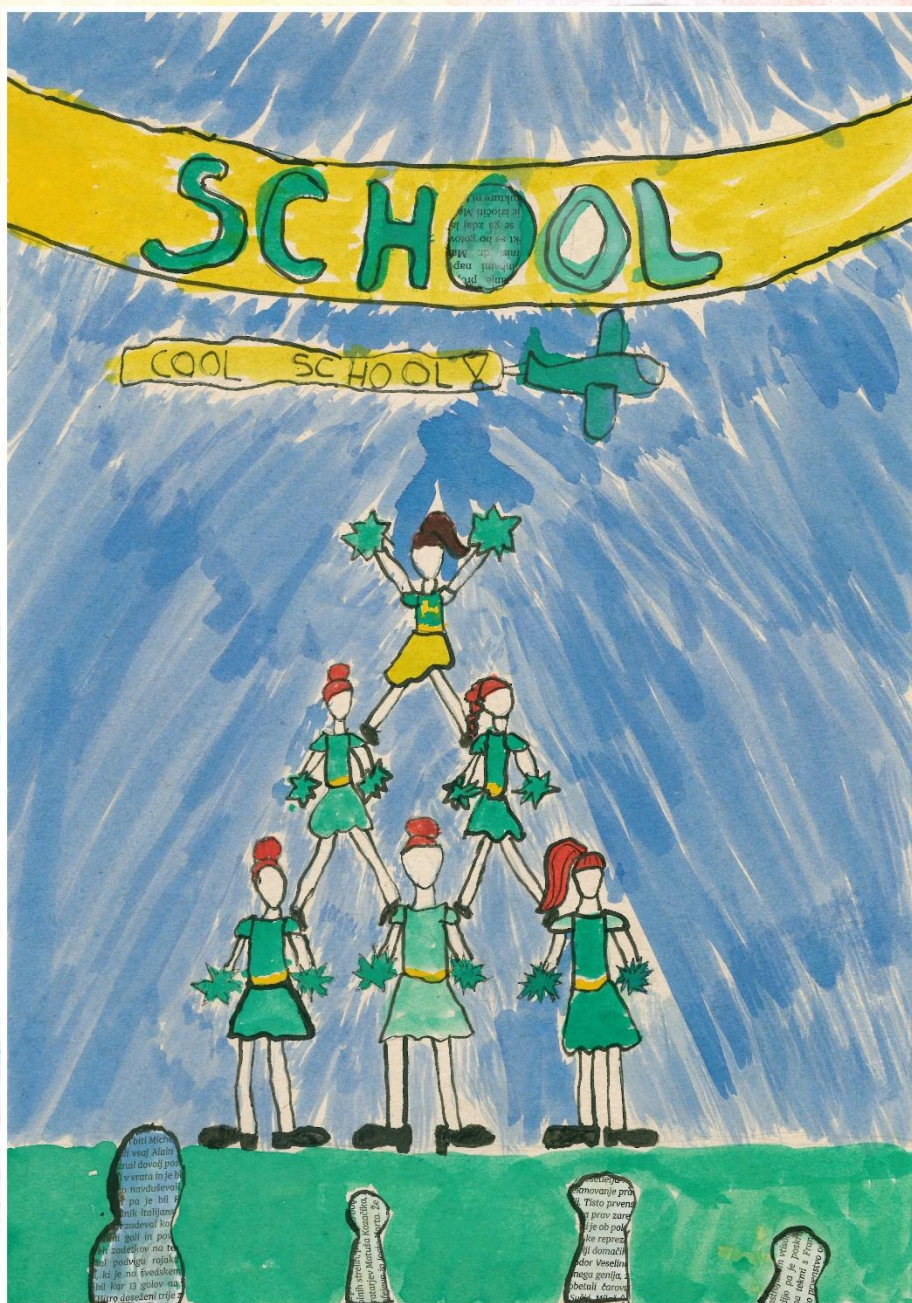
Bil je večer, zaželel sem si še zadnji požirek mleka pred pomembnim naslednjim dnem. Kar naenkrat sem na mizi zagledal pismo, na katerem je bilo napisano moje ime. Čakaj, ali prav vidim? Čisto pravo pismo zame. Bo že držalo. Pismo sem previdno odprl in hitro poprosil mamico za pomoč pri branju. Pisali sta mi učiteljici, ki ju bom jutri prvič spoznal. Mamica je prebirala pismo, meni pa je bilo pri srčku čedalje lažje in bolj toplo. Izvedel sem namreč veliko skrivnost. Seveda bi zdajle najraje zakričal, kakšna je ta skrivnost, vendar ne smem. Ostati mora varna pri meni. Pomembno je, da sem se sam po prebranem počutil super in šel z največjim veseljem v posteljo, ker sem komaj čakal naslednji dan. Verjetno ni treba omeniti, da seveda nisem mogel zaspati zaradi vsega, kar se je dogajalo. Pa

vendarle me je spanec premagal in potopil sem se v čudovite sanje, ki so me ponesle do vrat ogromne šole.

Prvi šolski dan

Točno tako kot v sanjah. Z rokama sem se tesno držal mamice in očka, ki sta skupaj z mano vsa ponosna stopala do vrat velike rumene šole. Bili smo tam. Komaj sem čakal, da jih odprem in

prestopim prag. Sprehodili smo se do telovadnice in ... Joj, kako je velika. Pri vratih so me pričakale mažorete, ki so mi hitro nadele kos blaga, po katerem smo prvošolci prepoznavni. Seveda, dobil sem rumeno rutico. Takoj sem zagledal svoje prijatelje in sedel k njim. Ko smo se vsi zbrali, nas je pozdravila vedno zabavna in norčava Pika Nogavička. Kako bi si lahko zamislil še lepši začetek? Enostavno ne gre. Nekaj so nam zaigrali in zapeli, vendar večine tako nisem slišal in videl, ker sem ves čas pogledoval proti klopi, kjer so sedeli učiteljice

in ravnatelj. Napočil je čas, da sem jih spoznal. Učiteljici sta me prijazno pozdravili in sprejeli v prvi razred. Skupaj smo zapeli še pesmico in da je bil dan res popoln, so nam šolske kuharice pripravile sladko presenečenje.

Sprašujem se, česa me je bilo sploh strah. Saj šola res ni noben babbav. Le zakaj nisem prisluhnil mamici in očku, ki sta mi to ves čas zatrjevala?

Prvi šolski dan je bil odličen in komaj že čakam naslednje dni.

Čisto pravi šolar
Risba: Lucija Gašperčič

PŠ ŠENTRUPERT

Sprejem prvošolcev

Se še spomnite svojega prvega šolskega dne? Kakšen drobec vam je zagotovo ostal v spominu ... Tokrat vam ponujamo utrinke letošnjega prvega šolskega dne v Šentrupertu.

Šolski zvonec

Šolski zvonec glasno kliče:

»Cicibani, kje pa ste?
Čez zelene vinske griče
že jesen v deželo gre!«

Strašno dolgčas je v razredu
šolski tabli in klopem,
strašno dolgčas
zemljevidu,
dolgčas knjigam in rečem.

Na pero že zvezek čaka,
tabla krede si želi,
v razred škili zvita sraka,
da se česa nauči.

V prvi razred že hitijo
urne črke a be ce
in številke se lovijo
slepe miši ena dve.

Zvonec kliče, zvonec kliče!

Čas poletni je minil.
Nosi že jesen čez griče
polne torbe hrušk in sliv.

Bomo se sladkali z njimi
in veseli v šolo šli.
Zagotovo že pozimi
bomo učenjaki vsi.

Kolektiv PŠ Šentrupert

FOTOREPORTAŽA

Prvi šolski dan

Vsako leto septembra se razveselimo tudi učencev ostalih razredov, ki se vrnejo po počitnicah v šolo. Kot vsako leto so tudi letos sodelovali pri pripravi slovesnega programa ob sprejemu prvošolcev.

Kolektiv PŠ Šentrupert

PŠ VRH

Prvi šolski dan

Čeprav smo bili malo tihi in zadržani, smo na prvi šolski dan v PŠ Vrh imeli pravi razlog za veselje, zadovoljstvo in ponos.

Šolsko leto smo začeli v lepo obnovljeni šoli, pravi lepotici. Vrsto let smo vztrajali, upali in naše potrpljenje je obrodilo sadove. Prag šole je prestopilo petnajst učencev, od tega dva prvošolca. Otroke so spremljali tudi njihovi starši.

S svojim obiskom nas je počastil tudi gospod ravnatelj. Za prvošolca smo pripravili program in svečan sprejem, v nadaljevanju pa smo s starši izvedli tudi roditeljske sestanke.

Klaudija Košenina

MŠ LAŠKO

Moja šola

Letos je prvič šolski prag matične šole Laško prestopilo več kot petdeset otrok. Oktobra so tudi tisti plašni že ugotovili, da je v šoli prijetno in da je strah odveč. Po pouku večina otrok ne gre domov, ampak v podaljšano bivanje, ki je veliko več kot le čakanje na starše. Podaljšano bivanje je pri nas čas za ustvarjanje, igro in individualne pogovore. Med spontanimi aktivnostmi na igrišču sem se prelevila v novinarko in otroke vprašala, kaj jim je v šoli všeč. Njihovi odgovori so potrditev psiholoških dognanj, kako zelo pomembni so za človeka medsebojni stiki, gibanje in nenazadnje dobra kuhinja.

Učenci 1.a- in 1.b-razreda, ki so popoldne združeni v oddelek OPB1, so povedali ...

V šoli mi je všeč ...

... ker se lahko zunaj igram s prijatelji in ker sta za zajtrk dobra pašteta in kruh. **(Nikolaj Horvat)**

... ker imam veliko prijateljev in ker kuharice dobro kuhajo. **(Neli Dergan)**

... ker se lahko učim in ker obiskujemo predstave – današnja o Afriki mi je bila zanimiva. Rad imam tudi igrala, všeč mi je, ker je ena kuharica v moji »žlahti«. Všeč mi je tudi šolski kombi – da grem lahko včasih domov že sam. **(Nejc Gradič)**

... ker veliko rišemo in barvamo, ker se lahko igram z Neli in Zojo in ker imamo zanimiva igrala. **(Nika Gregorin)**

... ker igramo nogomet v OPB in ker hodim na košarko. Všeč mi je tudi odlično pecivo v šolski kuhinji in to, da lahko kaj delim s prijatelji. **(Enej Klemenčič)**

... OPB, risanje, barvanje in igralni dan ter kuharice, ki nam skuhajo kostanj, če ga prinesemo v šolo. **(Maja Koražija)**

... ker rad rešujem naloge v DZ Lili in Bine. Všeč so mi tudi kostanj, ki je v šoli tako dober, da bi ga pojedel na milijone, in igre z žogo s Filipom. **(Gašper Bratec)**

... ker imam prijatelje in se rada učim. **(Ema Košec)**

... igrišče in odmor in ko gremo jest, ker so prijazne kuharice. Igra s Tio. Zato si tudi med počitnicami ogledujem šolo. Rada imam tudi sprehod v šoli. **(Anamarija Marot)**

... igrišče in telovadnica. **(Tin Zorko)**

... ko gremo ven in v telovadnico ter igra z Neli ter Niko Gregorin. **(Zoja Goronja)**

... risanje in ko gremo v park in telovadnico ter ko barvamo. (*Elvis Krasniqi*)

... igra, telovadba in ko gremo v OPB. (*Filip Krajnc*)

... ker imamo krožek – nogomet. Ker se učimo in ker lahko na igrišču igramo košarko. Tudi ker nam kuharice tako dobro kuhajo. (*Nik Hren*)

... plesni krožek in prijatelji ter da lahko s Kristino obiskujeva šolsko knjižnico. (*Katalina Fantinato*)

... telovadba. (*Svit Rezec*)

... malica in kosilo v jedilnici in igra. (*Kristina Pinter*)

... telovadba in ker se lahko zunaj družim s prijatelji. In se ima cela šola lepo. (*Anže Kačič*)

... učenje, predvsem matematika in učenje o jeseni. Obisk zobne asistentke. Ker skuhajo kuharice najboljšo jed – ribano kašo, omako, meso in krompir in zelenjavo in solato. Všeč mi je tudi, ker greva z Manjo lahko v šolsko knjižnico. (*Tia Černilogar*)

... kadar kuharice skuhajo dobro hrano – današnji ričet in ker lahko gremo na igrišče, ustvarjamo ter luščimo koruzo ... (*Jaka Padežnik*)

... šolska knjižnica in igra v koticih ter igra na igrišču z najboljšimi prijatelji. (*Manja Moškotevc*)

... knjige in slikanice, igrala in ples. (*Nika Ojsteršek*)

Lidija Jakopič

PRVOŠOLSKO USTVARJANJE

Najmlajši ustvarjalci

Kaja Železnik

PRVOŠOLCI

Športni začetek pouka

Jesen je letos prečudovita, zato smo se prvošolci odločili, da to izkoristimo. Septembra smo odšli kar nekajkrat na sprehod, se udeležili plesnih predstavitev, preživeli športno dopoldne z našimi košarkarji in opravili tudi dva športna dneva.

Odpravili smo se na pohod na Krištof, kjer smo z dobro voljo in s pozitivno energijo pregnali jutranjo meglo in priklicali sonce.

Odtekli smo tudi jesenski kros. Po malici smo se odpravili proti Jagočam, kjer smo se ogreli in že je bila na vrsti preizkušnja za naše telo. Seveda ni bil noben problem in smo vsi z nasmeškom na obrazu pretekli ustrezno progo ter se polni lepih vtisov vrnili proti šoli.

Učiteljice 1. razredov

KROS

Tradicija ostaja

Konec septembra smo se spet odpravili tekaškim dogodivščinam naproti. Čakal nas je kros.

Zjutraj smo odšli na malico in potem na šolsko igrišče, od koder smo se odpravili na Tovsto. Ko smo prišli, smo si ogledali progo. Nato smo na štartu počakali na tek. Najprej so tekli fantje, nato

smo bila na vrsti dekleta. Proga je bila dolga, ampak zabavna. Po teku smo odšli nazaj v šolo, kjer smo igrali nogomet. Kros je bil zelo zabaven. Imeli smo se zelo lepo.

Ana Grbić

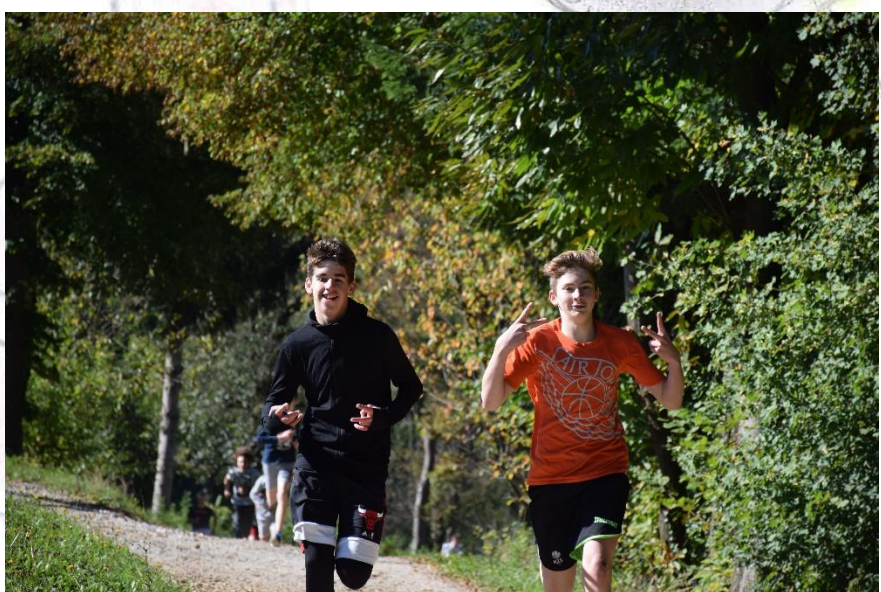

Foto: Julija Planinšek

Šolski kros 2018/19

Kot vsako leto smo tudi letos imeli v naši šoli kros.

Učenci od prvega do petega razreda so tekli v Jagočah in učenci od šestega do devetega razreda na Tovstem.

Ime mi je Jure Maček in hodim v 7.a-razred Laško.

V prostem času rad tečem in igram košarko, ampak najraje igram nogomet.

Na krosu sem bil vedno dober. Že od tretjega razreda sem vedno na stopničkah. Prvi sem bil že dvakrat, in sicer lani in letos.

Letos sem bil zelo živčen, enako kot vsa druga leta, ampak kot pravijo, malo adrenalina pomaga. Ko smo začeli teči, je bila gneča in sem mislil, da mi ne bo uspelo priti v ospredje. A ko se je začel naporen del, se je sprostilo in uspelo mi je zmagati.

Ko sem pretekel cilj, sem bil zelo vessel, saj mi kros veliko pomeni.

Lepo je slišati, ko te pokličejo in ti izročijo priznanje.

Upam, da mi bo uspelo priti na stopničke tudi naslednji dve leti.

Jure Maček

PLANINSKI KROŽEK

Planinci smo aktivni tudi letos

Lansko šolsko leto smo člani planinskega krožka zelo pridno planinarili. Povzpeli smo se na kar nekaj hribov in gora.

Osvojili smo Kriško goro, se udeležili pohoda po nekdanjih trških mejah Laškega in pohoda na Hum, ki ju organizira Stik Laško, ter opravili nočni pohod na Mrzlico, kjer nas je pričakal sv. Miklavž s svojimi prijatelji. Zaključnega pohoda zaradi slabega vremena žal nismo mogli izvesti. Komaj smo čakali, da bomo v letošnjem šolskem letu obiskali kakšen nov vrh.

Letošnje leto smo začeli s čudovitim jesenskim pohodom po krožni poti po Golteh. Z avtobusom smo se odpeljali do parkirišča pod Hotelom Golte in se peš odpravili po okoliških planinah. Prišli

smo do akumulacijskega jezera, kjer so nas pričakali ležalniki, in izkoristili nekaj minut za nastavljanje toplemu jesenskemu soncu. Čisto po naključju smo srečali laškega fotografa Borisa Vrabca, ki nas je seveda takoj ujel v svoj objektiv. Pot po krožni poti smo nadaljevali mimo velike vrtače (kraški pojav) in se odpravili proti Boskovcu (1587 m), ki je najvišji vrh planote Golte. Pohod smo končali na Mozirski koči, kjer smo se okrepčali. Nato smo se prijetno utrujeni vrnili proti avtobusu ter proti domu. Pohod je bil prelep in ga priporočamo vsem za kakšen nedeljski izlet. Pot je lahka in primerna tudi za družine. Tudi nam se je na pohodu pridružil štiriletni bratec našega učenca in celotno pot prehodil z nasmehom na obrazu. Nanj smo bili vsi še posebej ponosni.

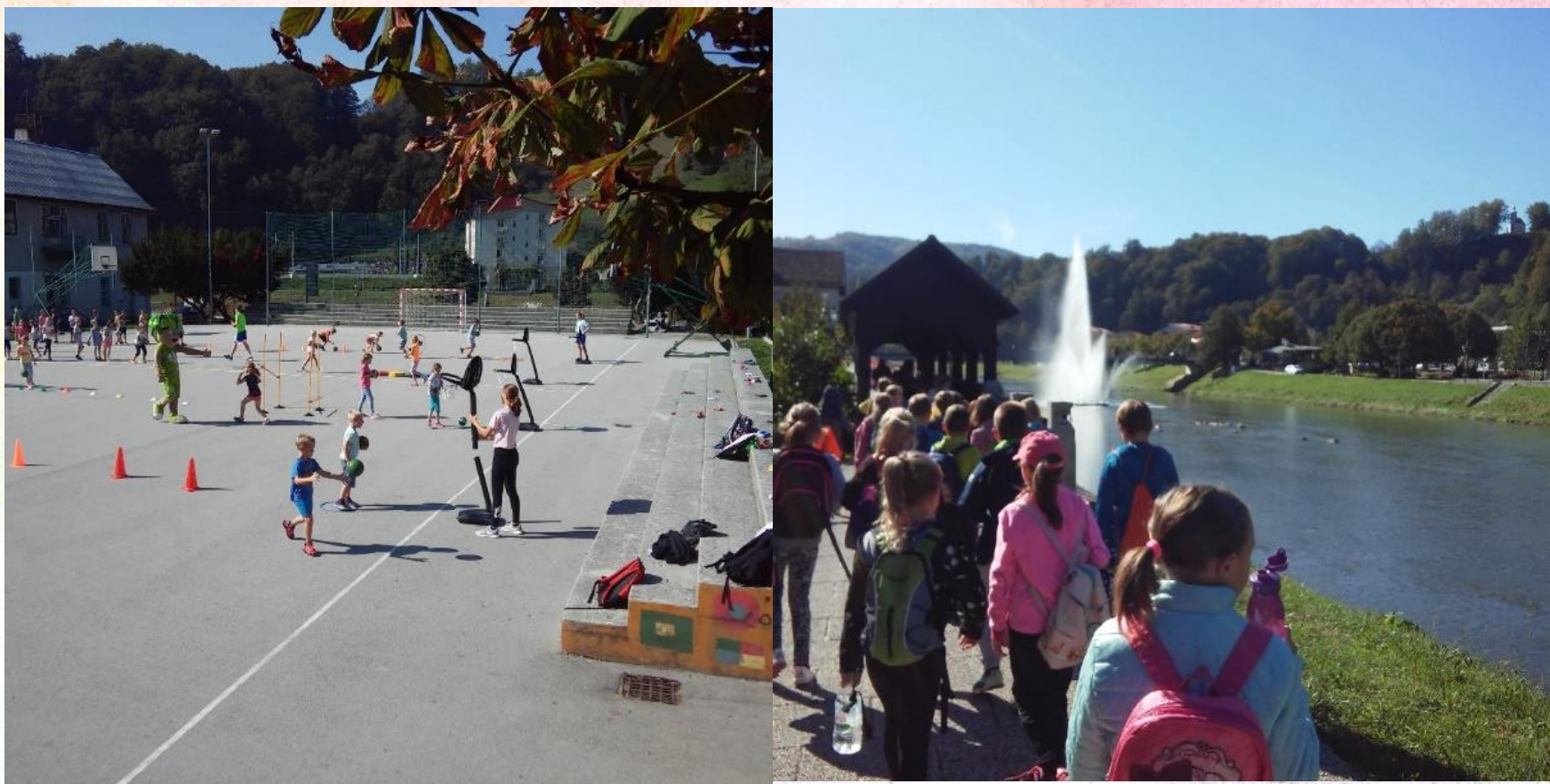
Še vedno pod vtisi super izleta se že pripravljamo na naslednji pohod. Novembra se bomo udeležili tradicionalnega pohoda po nekdanjih trških mejah Laškega. Lepo vabljeni.

Vesna Obrez, Mina Čibej in Urška Wiegele

MŠ LAŠKO

Šport od prvega do tretjega razreda

September nas je presenetil z visokimi temperaturami, ki smo jih pridno izkoristili tudi učenci razredne stopnje v matični šoli. Potrudili smo se, da smo čim več dejavnosti in potepanj izkoristili na septembrskem sončku. Vrstili so se naravoslovni, tehniški in seveda športni dnevi. Tako smo poskrbeli za zdravje in dobro voljo vseh.

Ana Cestnik

USTVARJALNI KOTIČEK

Gibanje

Luka Deželak

Moj narobe svet

Če knjiga piše pisatelja,
če mačka hrani lastnika,
če s travo kosimo kosilnico,
če otrok budi budilko,
če torbe na hrbtu nosijo nas,
če dojenček miri mamico,
če si z lasmi češemo glavnik,
če se igrače igrajo z nami –
če tak je kje na svetu red,
je takšen red moj narobe svet.

Ana Potočnik, 5. a PŠ Debro

MŠ LAŠKO

Teden mobilnosti

V tednu mobilnosti smo tudi v matični šoli Laško na razredni stopnji posvetili večji del učnega procesa prometu.

Od prvega do tretjega razreda vsako leto ta teden popestrimo z obiskom prijaznih policistov. Prvošolci se tudi z njimi sprehodijo po mestu in ponovijo pravila varne hoje.

Učenci drugega in tretjega razreda si prav tako v šoli in po ulicah Laškega ogledamo nevarne točke

na cesti. Ponovimo prometna pravila in prometne znake. V nekaterih razredih smo tudi izvedli tehnični dan na temo promet. Predvsem smo učencem поблиže prikazali obvezno opremo njihovega prvega prevoznega sredstva, to je kolesa, s katerim sodelujejo že kdaj sami kot kolesarji v prometu.

Učiteljice razredne stopnje

MŠ DEBRO

Lego dan

V torek, 25. septembra, so debrski tretješolci obiskali Lego festival v Citycentru Celje.

Najprej so se sprehodili in si ogledali čudovite lego skulpture (želva, žirafa, pes, dinozaver ...). Začudeni so bili nad podatki o teži in času izdelovanja. Za dalmatinca so porabili 32 ur za izdelovanje. Tehta petnajst kilogramov zidakov. Clone Tropper iz Vojne zvezd ima 132 kilogramov zidakov, zanj so porabili 159 ur za izdelovanje.

Tudi učenci so že nestrpno čakali, da so se lahko zapodili v lego kocke in začeli ustvarjati. Ker je bil ta dan tehnični dan z naslovom promet, so izdelovali različna vozila, garaže, podmornice ...

Med delom smo vse fotografirali, saj je bilo po končanem delu treba izdelke razstaviti in jih pripraviti za ostale obiskovalce. Preživeli smo prijeten lego dan.

*Lidija Podmenik
Foto Brigita Kovač*

